

Juraj Zajonc: Činovať – k vývoju obsahu a pôvodu pojmu.....	186
Peter Žeňuch: Pieseň k počajevskej ikone Bohorodičky. Historicko-literárna a religiózna interpretácia.....	197
Alexandra Rajčanová: Tabuizovaná lexika v lexikografickom spracovaní (diachrónny pohľad).....	208
Ingrid Majeriková: Mníšsky rád kamaldulov a jeho miesto v dejinách slovenského jazyka.....	217
Slavomíra Očenášová: Obsahová, lexikálno-sémantická a jazyková charakteristika prosieb Modlitby Pána.....	222
Martina Čeripková: Vokalizmus východoslovenských sotáckych nárečí z hľadiska slovensko-ukrajinských jazykových vzťahov.....	228
Zoriana Jastremska: Slovenská frazeológia s komponentmi – názvov peňazi.....	233

Milí kolokvialisti (ak Vás smiem takto oslovit'),

rada využívam možnosť privítať Vás za (zatial) neprítomného predsedu Slovenskej jazykovednej spoločnosti pri SAV Slava Ondrejoviča na VI. kolokviu mladých jazykovedcov. S istou spokojnosťou až hrdosťou hovorím „už šiestom“ – pretože päť doterajších ročníkov niečo pozitívne, čo sa prejavuje už dnes a čo sa ešte môže, resp. má prejavit' v budúcnosti, prinieslo a vybudovalo. Odznelo na nich vyše sto príspevkov z rozličných výskumných oblastí jazykovedy a príťahlých disciplín, spoznalo sa odborne aj popriodborne nie až tak málo mladých kolegov, možno sa nadviazali aj nejaké priateľstvá. Fakt, že každý rok rastie počet záujemcov, že už „skúsení kolokvialisti“ prichádzajú, ak sa im dá, rok po roku, pozývajú a privádzajú ďalších kolegov a kolokviu často ostávajú verní aj po prekročení orientačne stanoveného vekového limitu, dáva za pravdu tej predstave, s ktorou sme sa ideu kolokvia pred šiestimi rokmi podujali realizovať, napriek existencii názoru, že nemá zmysel pripravovať netematizované odborné podujatie na generačnom základe. Bolo by iste zvláštne robiť kolokviá „strednovekých“ alebo „starších“ lingvistov, predsa však je niečo iné stretnutie tých, čo do svojho odboru ešte len vstupujú alebo vstúpili nedávno. Mysleli sme a myslíme si, že je dôležité poznať sa, mať možnosť bezprostredne komunikovať, vedieť, kde kto čo robí a asi bude robiť, získať kontakty – a to nie len v užšom okruhu vlastného zamerania, ale aj širšie, prípadne aj v len celkom jemne dotykových oblastiach. Preto sme kolokvium od začiatku koncipovali čiastočne aj multidisciplinárne s predstavou prípadnej (ak sa niekto s niekým, resp. niečo s niečím stretne) interdisciplinarity.

Ukazuje sa, Váš záujem to naznačuje a potvrdzuje (však sa pre nás chata UK postupne stáva kapacitne nedostačujúcim miestom stretávania), že jazykovedná spoločnosť v tomto smere nevykročila zlým smerom. Kým sa bude dať, budeme sa takto na kolokviách stretať. Žiaľ, nie už všetci, ktorí sme sa chceli... Chceme pripomenúť, chcela by som, aby sme si pomysleli na dvoch mladých prešovských vedcov, ktorých nám tak veľmi predčasne zobral minulý rok. Na Paľa Dolejša, ktorý na našich kolokviách nebol – a na Vladu Garjanského, s ktorým sme sa tu dvakrát stretli... Nebyť kolokvia, mnohí by sme ho neboli poznali. Bolo by nám teraz menej smutno, no neboli by sme poznali človeka, ktorý citlivo vnímal svet a vyrovnával sa s ním a s jeho literárnym stvárnením vo svojich štúdiách, pre mnohých z nás písaných tak trochu v mej paradigme, niekedy iritujúcich, no zaujímavých. V tom, o čom tu hovoril naposledy, pred dvoma rokmi, bola aj reflexia všetkého, čo sa odohrávalo a odohrávalo v jeho (bývalej) Juhoslávii, toho, čo sa vie odohrávať v tomto svete... Spomeňme si, teraz – a veď aj inokedy – na Vladu Garjanského, bol tu so svojím slovom s nami...

Z programu kolokvia, ktorý sa nám ako vždy (a vždy je to zaujímavá skladačka) podarilo poukladať do istých blokov, je zrejmé, že sa nasledujúce